

Sygn. akt III CSK 142/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. H.
przy uczestnictwie A. H.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o podział majątku wspólnego oddalił apelację wnioskodawcy i apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 maja 2017 r.

Uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uzasadnieniu przyczyn kasacyjnych, dokonanych na wezwanie Sądu Okręgowego, wobec stwierdzenia braku w skardze kasacyjnej stosownej argumentacji (art. 398⁴ § 1 w związku z art. 398⁶ § 1 k.p.c.), skarżąca podniosła, że przyjęcie skargi do rozpoznania wynika z konieczności „rozważenia wątpliwości dotyczących rozłożenia na raty opłat sądowych”, a ponadto, że skarga jest oczywiście uzasadniona „wobec nieprawidłowego ustalenia wartości nieruchomości”.

Ponadto, zdaniem skarżącej, Sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji „bez jakichkolwiek merytorycznych rozważań”.

Tak sformułowane przyczyny kasacyjne są albo gołosłowne i dowolne (oczywista zasadność skargi), albo nie mieszczą się w katalogu ujętym w art. 398⁹ § 1 k.p.c., który jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymienia –oprócz wskazanej oczywistej zasadności skargi – występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów oraz nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).